

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

ΠΕΡΙ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Τὰ δένδρα τοῦ δάσους συνεσκέφθησαν ποτὲ καὶ συνεζήτησαν περὶ τῆς βλάβης ἣν ὁ πέλεκυς προξενεῖ εἰς αὐτά. Ἀπεφάσισαν λοιπὸν ὅπως οὐδὲν δένδρον εἰς τὸ ἐξῆς χορηγήσῃ ξύλον τὸ ὁποῖον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτὸν ὥς λαβὴ, ἐπὶ ποινῇ νὰ ἐκκοπῇ παρὰ τῶν ἄλλων. Ὁ πέλεκυς περιέρχεται ἄνω κάτω τὸ δάσος, παρακαλεῖ τὴν κέδρον, τὴν δρυὶν, τὸν φηγὸν καὶ τὴν πεύκην· οὐδὲν τούτων χορηγεῖ αὐτῷ ξύλον δι' οὗ νὰ σχηματίσῃ λαβὴν. Ἐπὶ τέλους ἐζήτησε τόσον ὅσον θὰ ἤρκει αὐτῷ νὰ κατακόπτῃ τὰς ἀκάνθας καὶ τοὺς τριβόλους, λέγων ὅτι ταῦτα ἀπομυζῶντα τὸ ὑγρὸν ἐκ τοῦ ἐδάφους, ἐμποδίζουσι τὴν αὐξήσιν καὶ ἐπισκιάζουσι τὴν δόξαν τῶν καλῶν δένδρων. Ἐντεῦθεν ἠρέσθησαν νὰ τῷ χορηγήσωσιν ὀλίγον μόνον ξύλον ἄλλ' ὅταν ἔλαβε τὸ ἀναγκαῖον πρὸς σχηματισμὸν λαβῆς ξύλον, τότε ἔκοψε καὶ αὐτὰ τὰ δένδρα. Οὕτω συμβαίνει καὶ μὲ τὴν ἀμαρτίαν ὅταν τῇ δοθῇ μικρά τις εὐκολία ὅπως δι' αὐτῆς ἀπομακρύνῃ τις τὰς στενοχωρίας του, αὕτη θέλει κόψει καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ὑποχωρήσαντος. Ἀντίστητε λοιπὸν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς αὐτὴν καὶ οὐδόλως ἐμπιστευθῆτε αὐτῇ.

Η ΟΥΓΑΤΗΡ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ

Ἡ θυγάτηρ πτωχῆς χήρας κατέλιπε τὴν καλύβην τῆς μητρὸς αὐτῆς. Ἀποπλανηθεῖσα παρ' ἄλλων ἐγκατέλιπε τὸν ὁδηγὸν τῆς νεότητος αὐτῆς καὶ ἐλησμόνησε τὰς θείας ἐντολάς. Θερμὴ καὶ πιστὴ προσευχὴ ἦτο ἡ μόνη

παραμυθία τῆς μητρὸς, τοῦτο δὲ δὲν ἀπέβη εἰς μάτην. Κινηθεῖσα ἐκ συναισθήσεως τῆς ἀμαρτίας καὶ ποθοῦσα νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν εἰρήνην ἣν ἀπώλεσεν, ἀργὰ νύκτα τινα ἡ θυγάτηρ ἐπανῆλθεν οἴκαδε. Ἦτο περὶ τὸ μεσονύκτιον· ἐξεπλάγη δὲ εὐροῦσα τὴν θύραν ἀνοικτὴν. Ἀλλ' ἡ μήτηρ ἀμέσως τῇ εἶπεν: «οὐδέποτε τέκνον μου, εἴτε νυκτὸς εἴτε ἡμέρας ἡ θύρα αὕτη ἐκλείσθη ἀφ' ὅτου ἀνεχώρησας. Ἐγίνωσκον ὅτι θὰ ἐπανήρχεσο ἡμέραν τινα, καὶ δὲν ἤθελον νὰ σὲ κάμω νὰ περιμένῃς οὐδὲ μίαν στιγμὴν.» Ἐὰν, ὦ ἀναγνώστα, εἴσαι μακρὰν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐνθυμήθητι ὅτι ἡ θύρα εἶναι ἀνοικτὴ. Εἰσελθε ἀμέσως ἄνευ ἀναβολῆς.

ΙΧΘΥΣ ΚΑΙ ΑΛΙΕΙΣ

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς μεγάλης ταύτης πηγῆς τῆς προμηθείας τῶν ὕλικων ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ ἐπὶ τε τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης. Ἡ λαμπρὰ ἐπιτυχία τῆς ἀλιευτικῆς ἐκθέσεως ἐν Βερολίῳ οὐχὶ πρὸ πολλοῦ γενομένης, καὶ τῆς ἐτι σημαντικωτέρας ἐν Νορβηγίᾳ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1881 μαρτυρεῖ τὴν αὐξήσιν τῆς ἐκτεταμένης ταύτης βιομηχανίας κατὰ τε τὴν ἑκτασιν καὶ τὴν ἀξίαν. Ἡ θέσις τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ εὐκράτῳ ζώνῃ ἐνθα οἱ ἰχθὺς προπάντων ἀφθονοῦσιν, καὶ ἡ ἑκτασις τῆς παραλίας αὐτῆς, παρέσχεν αὐτῇ τὴν εὐκαιρίαν νὰ γίνῃ ἡ κορυφαία ἐν τοῖς ἀλιευτικοῖς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τοῦ κόσμου. Πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ καὶ τῆς ἐφαρμογῆς ταχυτέρων μέσων τῆς συγκοινωνίας, οἱ ἰχθὺς ἕνεκα τῆς ιδιότητος αὐτῶν νὰ φθίρωνται ταχέως· οὐδέποτε ἐκομίζοντο ἐκ τῆς ἀκ-

τῆς εἰς τὰ κεντρικὰ διαμερίσματα τῆς χώρας, ἐκτὸς εἰς λίαν περιορισμένης ποσότητος· ἰχθὺς δὲ οἵτινες τώρα πωλοῦνται πρὸς ἕν σελίνιον τὴν λίτραν τότε εἶχον δύο καὶ τρία. Δὲν πρέπει πρὸς τούτοις νὰ λησμονήσωμεν πόσον συνετέλεσεν εἰς τὴν διατήρησιν αὐτῶν ἡ χρῆσις τοῦ πάγου. Πρότερον σχεδὸν πάντες οἱ ἰχθὺς πλὴν τοῦ ὀνίσκου καὶ τῶν *ρεγκῶν* κατηναλλίσκοντο εἰς τὰ πλησιόχωρα τῆς ἀκτῆς μέρη, πολλάκις δὲ δὲν ἠδύναντο νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἄλλο τι ἢ εἰς λίπανσιν τῶν ἀγρῶν· νῦν οἱ πλείστοι τῶν ἰχθύων ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς ἀκτῆς τίθενται ἐντὸς πάγου, ἀποστέλλονται δὲ εἰς τὰς μεγάλας ἀγοράς· μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν, ἐπανατίθενται εἰς πάγον καὶ ἀποστέλλονται εἰς ἐτέρας ἀγοράς, ἐνθα ἀγοράζονται ὑπὸ τῶν μικρεμπόρων, οἵτινες καὶ αὐτοὶ τοὺς διατηροῦσι νωποὺς μὲ πάγον ἑωσὺ ἀγορασθῶσι πρὸς χρῆσιν τῆς οἰκογενείας. Ὑπελογίσθη κατὰ τὸ ἔτος 1861 ὅτι ἐπωλοῦντο ἐτησίως ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ Λονδίνου 4,050,000,000 νωπαὶ ῥέγκαι, περὶ τὰ 500,000,000 γαρίδες, 9,797,760 ἐγγέλυς, 406,080 σαλαμόνες, 400,000 ὀνίσκοι, πλὴν ἀπείρου ποσότητος ἐτέρων ἰχθύων ἡτινος σημασίας καὶ ἀξίας. Καίτοι ἡ Ἀγγλία ἔχει μείζονα παραλίαν τῆς Σκωτίας καὶ οἱ ἰχθὺς εἰσὶν ἀφθονώτεροι καὶ ποικιλώτεροι, κατ' ἀναλογίαν ὅμως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς ἡ Σκωτία εἶναι κατὰ πολὺ υπερτέρα τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὴν ἀλιείαν, αἱ δὲ ῥέγκαι αὐτῆς ἀποτελοῦσι τὴν σημαντικωτέραν βιομηχανίαν ἐν Εὐρώπῃ μετὰ τὴν ἐν Νορβηγίᾳ τοιαύτην. Ἡ ἀλιεία τῶν ῥεγκῶν τῶντι παρέρχει 3,000,000, λίρῶν στερλ. ἐτησίως καὶ ὑπελογίσθη ὅτι ἡ ἀξία τῶν ῥεγκῶν τῶν ἐκφορτωνομένων ἐν τοῖς σταθμοῖς τοῦ διαμερίσματος τοῦ Ἀβερδὴν εἶναι μείζων δλοκληροῦ τοῦ ποσοῦ τὸ ὅποιον ἡ μεγάλη καὶ λίαν καλλιεργημένη ἐκείνη κοινότης ἀπολαμβάνει ἐκ τῶν μισθωμάτων τῆς ἀκινήτου κτήσεως. Ἐν τῇ Σκωτίᾳ ὁ ἀριθμὸς τῶν λέμβων αἱ ὁποῖαι ἡσχολοῦντο τὸ 1878 εἰς τὴν ἀλιείαν τῶν ῥεγκῶν καὶ τοῦ ὀνίσκου, ἀνῆρχετο εἰς 14,431, παρείχετο δὲ ἐργασία εἰς 46,529 ἀλιεῖς καὶ παῖδας, 976 ταρσευτάς καὶ 1984 βαρελοποιούς πλὴν τούτων ἡ βιομηχανία ἐκείνη ἀπασχόλει καὶ 40,537 ἕτερα πρόσωπα.

Ἐκ Σκωτίας προμηθεύεται ἡ Ἀγγλία τὸν σαλαμόνα ἡ δὲ ἀλιεία αὕτη μόνη ἀποφέρει τὸ στρογγύλον ποσὸν 300,000 λίρ. ἐτησίως. Ἐπὶ ἑκατοντάδας ἐτῶν ὁ σκωτικὸς σαλαμών ἦτο περιζήτητος καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην· ἦτο λίαν ἀξιολύλευτον ἕδесμα παρὰ τοῖς μοναχοῖς τῆς Γαλλίας. κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς δεκάτης πέμπτης ἑκατονταετηρίδος ἡ σύζυγος τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Ἰακώβου τοῦ πρώτου ἀπέστειλε δῶρον ἐκ τοῦ «βασιλικοῦ ἰχθύος» εἰς τὴν μητέρα αὐτῆς τὴν δούκισσαν τοῦ Κλάρενς.

Ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀλιεία οὐδεμίαν ἔχει πρὸδον ἀλλὰ διατελεῖ ἐν τοῖς σπαργάνοις ὡς ἦτο καὶ κατὰ τὴν τουρκικὴν δεσποτείαν. Ἰσως ἡ ἔλλειψις τῶν μέσων πᾶς συγκοινωνίας δὲν ἐνθαρρύνει τοὺς ἐπιχειρηματίας

κατοίκους εἰς ἐπαύξεισιν τοῦ πλουσίου τούτου κλάδου τῆς βιομηχανίας. Ἄς εὐχηθῶμεν νῦν ὅτε ἐπὶ θύραις κεῖται ἡ κατασκευὴ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ὅτι θέλουσιν ἐπὶ ὠφελῆθαι οἱ ἡμέτεροι τῆς ἀπείρου ἐκτάσεως τῆς ἑλληνικῆς παραλίας ὅπως μεταχειριζόμενοι τὰ μέσα δι' ὧν ἡ ἀλιεία σήμερον προήχθη, κατακλύσωσι τὰς ἀγοράς τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ὑγειοῦς ἁμα καὶ νοστήμευ τῶν ἰχθύων τροφῆς.

ΠΙΣΤΟΣ ΚΥΩΝ

Ἐφημερίς τις τῆς Ἑλβετίας διηγείται περὶ τινος κυνὸς ἐξ ἀγίου Βερνάρδου τὰ ἐξῆς ἅπερ διατρανοῦσι τὴν πίστιν καὶ νοημοσύνην τοῦ ζώου τούτου. Πρὸ τινος χρόνου μοναχὸς τις ὀνόματι Νικόλαος ἐκ τῆς μονῆς τῆς Σαρτρῆς, ἄλλοτε ὑπάσπιστής τοῦ Τζάρου, ἐπέστρεφεν ἐκ τῆς Φουρβουαρή εἰς τὸ μοναστήριόν του, ἀκολουθούμενος ὑπὸ ὠραίου κυνὸς τοῦ ἀγ. Βερνάρδου, εἰς ὃν εἶχε μεγάλην ἀγάπην. Ἀντὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον τὸν κεντρικὸν ἐπροτίμησεν ὁ μοναχὸς ἀτραπὸν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ ποταμοῦ Γυιέρς, ἥτις πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος εἶναι λίαν ἀπόκρημνος. Βαδίζων δὲ ἀνεγίνωσκε καὶ αἶφνης παρπατήσας. Καταπεσὼν εἰς τὸν κρημνὸν, δὲν ἐσταμάτησεν ἑωσὺ ἐφθασεν ἀναίσθητος καὶ πλήρης μωλώπων εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ῥύακος. Ὁ κύων ἠκολούθει, καὶ ὡς ὑποτίθεται ἐπειράθη νὰ τὸν ἐξεγείρῃ. Μὴ κατορθώσας ἐν τῇ προσπάθειᾳ του ταύτῃ, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἀτραπὸν καὶ ἔπραξεν ὅ,τι αὐτῷ δυνατόν νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν δύο ποιμένων οἵτινες τυχαίως διήρχοντο, ἀλλὰ φοβηθέντες ἐκ τοῦ τρόπου τοῦ κυνὸς, τὸν ὅποιον ἀπέδωκαν εἰς ὑδροφοβίαν, ἀπεχώρησαν δρομέως. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ὁ κύων ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ μοναστήριον, καὶ οἱ καλόγηροι, νομίσαντες ἐκ τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ ὅτι ἐπείνα, τῷ προσέφερον τροφὴν. Ἀλλὰ τὸ ζῶον ἀπεποιήθη νὰ φάγῃ, καὶ διὰ τῶν παρὰ πονητικῶν αὐτοῦ ὕλακων καὶ κινήσεων κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν νὰ δείξῃ τοῖς καλοῦργοις ὅτι κατὰ συνέβαινε. Ἐπὶ τέλους τινὲς τούτων ἀπεφάσισαν νὰ τὸν ἀκολουθήσωσι, καὶ ὁ κύων μετὰ πολλῶν ἐκδηλώσεων εὐαρεσκείας, ὠδήγησεν αὐτοὺς προπορευόμενος εἰς τὸ μέρος ἐνθα κατέλιπε τὸν κύριόν του. Ὅταν ἐφθασε τὸ μέρος τῆς ὁχθῆς τοῦ ποταμοῦ ἐξ οὗ ὁ πατὴρ Νικόλαος εἶχε κρημινισθῇ ἤρχισε νὰ γαυγίζῃ καὶ ὁ καλόγηρος ὅστις κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον εἶχεν ἀναλάβει τὰς αἰσθήσεις του ἠδυνήθη νὰ ἐκβάλῃ ἀσθενῆ κραυγὴν. Ὅταν οἱ σωτῆρες αὐτοῦ, προηγουμένου τοῦ κυνὸς, ἐφθασαν μέχρις αὐτοῦ, τὸν εὗρον κείμενον μὲ τοὺς πόδας ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ὅλως ἀνίκανον νὰ κινήθῃ. Τῇ βοήθειᾳ τῶν ποιμένων, τοὺς ὁποίους αἱ ὕλακαὶ καὶ κραυγαὶ ἔφερον ἐκεῖ, κατῴρωσαν νὰ τὸν σύρῃσι μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ κρημνοῦ καὶ νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὸ μοναστήριον ἐνθα νῦν διατελεῖ ἐν πλήρει ἀναρρώσει. Ὁ κύων ἐκτοτε διέμενε παρὰ τὴν